

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 101 til L 158 (Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smittesomme og andre overførbare sygdomme (Yderligere foranstaltninger for at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Geertsen (V), Ellen Trane Nørby (V) og Jane Heitmann (V).

Spørgsmål nr. 101:

”Ministeren bedes specificere, om myndighederne har konstateret konkrete eksempler, der begrundet et behov for at lovgive om at give sundhed- og ældreministeren muligheden for at lukke legepladser”.

Svar:

Efter den gældende bestemmelse i epidemilovens § 6 a kan sundheds- og ældreministeren, når det er nødvendigt for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en alment farlig sygdom her i landet, fastsætte regler om forbud mod adgang til eller restriktioner for adgang til offentlige institutioner m.v.

Med den foreslåede udvidelse af § 6 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, vil der fremover også kunne fastsættes regler om adgang til eller restriktioner for brugen af udendørs offentlige institutioner, idrætsanlæg og legepladser og lignende faciliteter, der frembyder smittefare, når det er nødvendigt for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en alment farlig sygdom her i landet.

Regeringens altoverskyggende hovedprioritet er fortsat at afbøde de alvorlige konsekvenser af spredningen af COVID-19 i det danske samfund mest muligt. Det er i vid udstrækning vurderingen, at de tiltag, der er iværksat mod smittespredning, allerede har haft en betydelig effekt på danskernes aktiviteter og adfærd. Det er samtidig helt afgørende, at myndighederne er rustet til og har de fornødne redskaber til at udføre opgaven med at modvirke yderligere udbredelse af COVID-19.

Der bør derfor efter regeringens opfattelse udvises rettidig omhu ved at tilvejebringe de nødvendige handlemuligheder, hvis der måtte opstå behov for at handle hurtigt og tage yderligere initiativer for at begrænse smittespredningen og afbøde konsekvenserne af spredningen.

Regeringen følger naturligvis løbende situationen med henblik på at vurdere, hvilke tiltag der er nødvendige.

. / . Der kan i øvrigt henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 16 til L 158.

Som det bl.a. fremgår af besvarelsen, har Rigspolitiet oplyst, at der er meddelt i alt 20 påbud efter bekendtgørelse nr. 224 af 17. marts 2020 om forbud mod større forsamlinger og forbud mod adgang til og restriktioner for visse lokaler i forbindelse med håndtering af Coronavirussygdom 2019 (COVID-19). Ud af de 20 meddelte påbud er to af dem meddelt på samme geografiske placering, men til forskellige personkredse. De to påbud, som er meddelt samme sted, er begge givet ved en udendørs træningsfacilitet ved SDU i Odense. Herudover er der ikke geografisk sammenhæng i de meddelte påbud.

. / . Jeg henviser desuden til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1 til L 158, hvor af det bl.a. fremgår, at Sundhedsstyrelsen i styrelsens bemærkninger af 25. marts 2020 til lovforslaget, som jeg oversendte til udvalget forud for førstebehandlingen, oplyste, at det er styrelsens opfattelse, at de mest effektive tiltag til at hindre smittespredning under en afbødningsstrategi er adfærdsmæssige tiltag i den brede befolkning såsom opprioritering af hygiejne, selvisolation af personer med symptomer på luftvejsinfektioner bredt set, samt generelle tiltag til at hindre tætheden af mennesker i det offentlige rum, f.eks. i offentlig transport, herunder øget brug af hjemmearbejde og aflysning/udskydelse af arrangementer med større forsamlinger.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Charlotte Beierholm Olsen